

„אני רוצה את בעלך רק לשבוע“

התגלית האחרונה של מילוא

הבמאי יוסף מילוא גילה לא מעט כישרונות צעירות. בקריירה האמנותית הארוכה שלו. התגלית האחרונה של מילוא, הנמצא בסביבות שנות השישים הסוערות שלו, היא צעירה, בשנות העשרים שלה, העובדת איתו על הצגת המחאבד. עד שמילוא גילה אותה, היו כשרונותיה של העלמה סמויים.

מה שמטריד, במידה מסוימת, את רעיותו של מילוא, ימיהם, שמעולם לא התרגלה, בשנות נישואיהם, לרומנים של בעלה. הרעייה, האוהבת את בעלה מאוד, סבלה תמיד משברים בעיתות רומנים, ורק לאחרונה היא יצאה מבית-חולים.

ימיה, שהיא בתה של שושנה פרסיץ ויל, ובת למשפחה עתירת נכסים. קיוותה תמיד שהגיל יעשה את שלו, וכשהרומנים יחלפו, יחזרו נישואיהם.

עתה, מסתבר, יהיה כנראה צורך באורך-רוח נוסף.

יהונתן גפן

מקווה שנהיה סוף סוף ביחד, כשאבוא בקרוב לארץ. מתגעגעת אליך, ומתה עליך. באהבה, כריס-טינה.

טוב, אז אני שואלת אתכם: מה צריך לעשות גבר נשוי, כשהוא מקבל צורות בלתי פוס-קים בזה הנוסח, כל מיכתב על נייר בצבע אחר, מבושם בבושם אחר? שלא לדבר על המתנות, כמו למשל חגורת עור במחיר 35 דולר.

המרכז, לכל תשומת-הלב ה-נשיית המחמיאה, אהמממ... הזאת, הוא יהונתן גפן, הנשוי מאוד לנורית, לשעבר מקובר,

„יהונתן, אני אוהבת אותך. סתם אוהבת אותך, ורוצה לעשות איתך אהבה, זה הכל. אני לא רוצה לקחת אותך מאשתך בכ-לל. היא יכולה להיות אפילו אי-תנו. אני רוצה אותך רק לשבוע, ואז תוכל לחזור אליה. אני מאוד

חתיכה רצינית וצעירה, ושנהייה לאבא לבת בשם שירה לפני חוד-שיים. ההיסטוריה יודעת ללמדנו, כי האוהבת הסוערת, הלא היא ה-רוזנת כריסטינה פאולוצי, אשת-השעשועים הבינלאומית, העו-מדת להגיע בימים הקרובים ל-יזראל, העבירה בזמנו את תש-מת הלב המרוכזת שלה ליהונתן. וזאת — לאחר שקודם היתה תשומת-לב מעודדת זו מרוכזת בשאול ויצמן, הבן של עייזר.

כאשר נולדה שירה, הגיעה ל-בית הגפנים חבילה ענקית מאי-טליה, עם נעליים, שמלות, חלי-פות וצעצועים בכמות שהיתה מספקת לשלישייה, לא לבת בו-

דת. אבל ככה זה אצל האיטל-קיות: הלב אצלן רחב, אוי כמה רחב.

מי שמגלה חוסר-הבנה לכל רוחב-הלב הזה, היא נורית. העובדה שהרוזנת רוצה את בע-לה רק לשבוע, לא מרגיעה או-תה משום מה. „כתבתי לה שאני ספרדיה,“ מספרת נורית, „ושאם היא תעשה משהו עם יהונתן, שנינו לא נראה איתה.“ אז היא השיבה לי: „אני אוהבת אותו, זה לא יעזור לך שום דבר.“

את המיתקפה המלכותית, והמיגונה הפרולטרית, שתיפתח ביום החמישי הקרוב, כשהרוזנת תבוא — אני מוכרחה לראות ב-כל מחיר.

ואשתו נורית (משמאל)

איפה היה הקצין?

אתם יכולים לחשוב מה שאתם רוצים על „הפנתרים השחורים“, אבל אי אפי-שר להכחיש, שלפחות בדבר אחד הם הצליחו: לסלק מהמשטרה קצין שמי-דותיו לא הלמו כל כך את מה שנדרש מקצין משטרה.

לרוע המזל, יש ספק אם הפנתרים יוד-עים בכלל שהם עשו זאת. מה שהם עשו, זאת היתה בטח הכל הפגנה פרועה, או-תה הפגנה ידועה מלפני חודשים בערך, שניפצו בה שמשות וזרקו בה בקבוקי מולוטוב.

מובן שהמשטרה כולה התגייסה כדי למנוע התפרעויות. וכשכולם התייצבו, הסתבר שדווקא אותו קצין איננו. מאחר שאי-אפשר היה לפזר את ההפגנה בהיעד-רו, יצאו שליחי משטרה מבוהלים לכל קצוות העיר כדי להזעיק. חיפשו אותו בבית. חיפשו אותו במשרדו. חיפשו אותו בכתי-ידידים. דבר לא עזר. הילד איננו.

עד שסמל משטרה אחד, מחליט לב-דוק גם במועדון הקצינים. ניהשתם נכון: הקצין היה שם. וגם לא לבדו, אלא עם מזכירתו, שעמדה לשרותו גם מחוץ ל-שעות העבודה.

בקיצור, לא עשו מזה הרבה רעש. משהו במשטרה רק הגיע למסקנה שמקומו של קצין משטרה בשעת התפר-עות הוא בין אנשיו חבושי הקסדות מתחת למטר האבנים ולא במועדון הקצי-נים, בחברת מזכירתו.

אמרו לו שלום יפה ושלחו אותו הבי-תה. עכשיו אתם מבינים כבר, למה קציני משטרת ירושלים אינם מעוניינים כל כך שהפנתרים יערכו עוד הפגנות?!

פעמיים גברת ידין

שחקני התיאטרון הקאמרי נמצאים, מאז לפעמים, גם את הנפשות בעלות הכוונות חזר יוסי ידין לארץ, במצב מביך משהו. הטהורות ביותר.

הגברת האחת היא אשתו של יוסי, שו-שנה ידין, שרותה לאחרונה מאוד, וגר-אית אלגנטית וחייכנית מאוד. אז ברור שאליה פונים בלשון גברת ידין. אלא שכשיוסי מגיע לתיאטרון בחברת ידידתו האוסטרית, הדי, פונים אליה הקוליות גם כן באותו תואר. וזאת, מאחר שיוסי גר עם העלמה בוויולה שלו במיכמורת, ורואה בה את אשתו לכל דבר.

אז בינתיים, אין ברירה, אלא לנסות לא להתבלבל יותר מדי. מצב זה יימשך לפחות עד ששושנה תסכים להעניק ליוסי את הגט. ומאחר שהיא איננה נחפזת בכך, יהיה צורך אולי לעשות סדר במבוכה. משהו, אולי, בנוסח גברת ידין א' וגברת ידין ב', או כל אמצעי אחר, שיקל על הזיהוי.

שושנה ידין

ג'יגולו באלף ל"י לחודש

היא: גברת מתבגרת קצת — בת 68, אם אתם מוכרחים לדעת בדיוק — לא אמנית ממש, אבל עוסקת באמנות, שאת שמה אתם יודעים.

היא: חלילן צעיר, גבוה ונאה, חתיך שנשוי לחתיכה צעירה, גבוהה ונאה. לאחרונה, הפך החלילן שלנו לכנר: הוא מנגן כינור ראשון אצל הגברת הזקנה. הוא הפך לג'יגולו שלה — ובפני חבריו מתגאה בסכום הגבוה שהוא מקבל: אלף ל"י לחודש.

מאחר שהוא מופיע בדירתה המפור-טמת של הגברת אחת לשבוע — זה יוצא 250 ל"י להופעה.

לא רע. במחיר כזה, הוא יוכל בקרוב לקנות לעצמו סטראדיבריוס.